

A külföldi gabonatörszék mai és tegnapi árfolyamainak összehasonlítása:

	Ma	Tegnap	Különb.
PÁRIS			
Buza augusztusra	25.10	25.10	—
" szeptemberre	25.05	25.15	-0.10
" szept.—dec.—re	25.20	25.20	—
" nov.—febr.—ra	25.50	25.50	—
Rozs augusztusra	18.—	18.—	—
" szeptemberre	18.—	18.—	—
" szept.—dec.—re	18.25	18.25	—
" nov.—febr.—ra	18.50	18.50	—
Liszt augusztusra	32.85	32.65	—
" szeptemberre	32.65	32.65	—
" szept.—dec.—re	32.75	32.75	—
" nov.—febr.—ra	32.80	32.80	—
BERLIN			
Buza szeptemberre	201.—	200.25	+0.75
decemberre	201.—	201.—	—
Rozs szeptemberre	168.—	168.75	+1.25
decemberre	168.—	167.75	+1.25
Zab szeptemberre	168.—	165.75	+2.25
decemberre	—	168.50	—
NEW-YORK			
Buza helyben	97.—	96.25	+0.75
augusztusra	—	—	—
szeptemberre	98.98	97.—	+1.88
decemberre	112.75	101.88	+1.37
májusra	—	—	—
Tengeri augusztusra	—	—	—
szeptemberre	69.50	70.25	-0.75
decemberre	—	68.—	—

Az edelényi vérfürdő

(Rablógyilkos a csárdában — Lemészárolt család — A gyanúsított asztalosfiu)

Miskolc, augusztus 7.

(Saját kiküldött tudósítónktól.) Miskolcnak és környékének ma véres szanatóriuma van, melyet ma az egész országban borzadva tárgyalnak az emberek. Egy lelketlen, minden emberi formájából kivetkőzött gonosztevő éjnek idején behatolt az edelényi csárdába és vadállatias kegyetlenséggel meggyilkolta a csárda fiatal tulajdonosát és feleségét és vérben fetrengve hagyott vissza egy ifju, szép leányt, aki ártatlan életének utolsó perceiért viaskodik a miskolczi kórházban. A pénz ördöge vad gyilkosságra kergetett egy fiatal embert, akiben a nyomozás Regula Edét, egy tisztas edelényi asztalosmester elvetemedett fiát véli fölfedezni. A borzalmas eset, mely az egész országban mély részvétet keltett, fölháborodást és undort kergett a gyilkos felé, akit azonban még nem sikerült teljes határozottsággal kinyomozni.

Az edelényi véres éjszakáról és a nyomozásról a következő tudósításban számolunk be:

Czeizler csárdája

Edelény: község, jobban mondva nagy falu, vicinálison jó órányira van Miskolctól. Sivár, ütökopott falu, zsindeyes házakkal és szennyes jó-móddal. Lakosai jórészt nem is parasztok, hanem pantallónos, zakkós félpolgárok; unalmas; sokvalású, jámbor emberek. Temperamentumuk sincsen. Panaszkodnak, jajveszkelnek a gyilkosság miatt, de nem káromkodnak, meghatottak, de nem felháborodottak. A szük látókörű, bigott emberek apathiajával belenyugszanak abba, ami történt: a sors így rendelte azt. Megvan átkozva ez a csárda, — mondogatják, — már ez a negyedik eset, hogy vér folyt ott a bor és a pálinka mellé.

A csárda, sárgára meszelt, düledező, piszkos viskó, ott áll a falu hegyiben, magányosan. Jobbra messze tőle tikkadt, leperzselt mező; balra tiz-tizenöt méterre Szofer Tóbiás fűszer- és vegyeskereskedő háza. A ház eleje, rozoga ajtajával és piszkos, tarkakendős ablakával az országra néz, hátsó része, mely hasonlít egy elhagyott bagolyvárhoz, beleázik a Boldvába. Udvara kicsi, szemetes és buckás, kicsiny faajtóval a folyóhoz. Az országutól innen a régi Kóburg-féle cukorgyár ormótlankodik, lejjebb Erényi Ármin földbirtokos dohánypajtája és gazdasági épülete.

A sárga ház homlokzatára nagy, kezdetleges fekete betűkkel van kifestve:

CSÁR DA

VEN DÉG LÓ.

BOR SOR PALIN KA

MERÉS.

Az udvari kaput könnyűszerrel belökjük, de már a házba nem tudunk bemenni. Lezárták. Lassan előkerül a rendőr. Bacsu János és Szofer.

a fűszeres. Ők ketten ajtót nyitnak és végigkalauzolnak a csárda helyiségeiben. Szegényes, törpe, gerendás szobák, sok légygyel és kevés butorral. Az ivót, mely alig három lépés széles, csak egy fakorlát választja el a konyhától. Azután két szoba. Az elsőben aludt Czeizler, a másodikban a felesége és Czeizler Gizella (nem Ilonka). Rozoga ágy, rongyos fekete bőrdívány, sánta üvegkredenc és egy hosszú asztal, néhány szalmaszék. Poharak, ibrikék, zsiros papirdarabok, citromhajak stb. A másik szobában új butorok, egyszerű, sárga; két ágy, két szekrény; alig használták még őket. Szegény emberek nászajándéka. Itt, ezekben a füledt levegőjű, kicsiny szobákban történt a gyilkosság.

A gyilkosság hire

Miskolcra vasárnap reggel, a fővárosba vasárnap éjjelre érkezett meg az edelényi gyilkosság hire, mely mindkét helyen óriási konsternációt keltett. Vasárnap délelőtt a miskolczi királyi ügyészség Mikecz János edelényi járásbírótól a következő táviratot kapta:

«Ma éjjel Czeizler Henrik és felesége edelényi lakosok nyilván rablási szándékból ismeretlen tettesek által lakásukon, valószínűleg fejszeítések által, agyonüttettek, testvérük pedig, ki eszméletlen állapotban van, életveszélyesen bántalmaztatott.»

Bulyovszky Gusztáv főügyész-helyettes a távirat vétele után nyomban intézkedett, hogy a helyszíni vizsgálatot és a boncolást azonnal megkezdjék. A délután 1 óra 42 perckor induló vonattal ki is ment Edelénybe a bizottság, melynek tagjai voltak: Bulyovszky Gusztáv főügyész-helyettes, dr. Kalocsay Kálmán vizsgálóbíró, dr. Dobos József törvényszéki orvos és Ullmann Kamilló törvényszéki jegyző. A bizottsággal egyidejűleg utazott a helyszínre Horváth Károly tb. rendőrkapitány, a bünyügyi osztály vezetője és Toroczky Imre detektív.

Amikor a kis csoport megérkezett, az egész község ott állt a csárda közelében és borzadva beszélt az éjszakai gyilkosságról.

A gyilkosság

A gyilkosság, az eddigi nyomozás szerint, szombaton éjjel 2 órakor történhetett és annak elkövetője egy vagy legfeljebb két ember. Legvalószínűbb, hogy csak egy ember. A csárda udvarára és az utcára nyíló ajtók zárva voltak; azokon a küllerőszaknak semmi nyoma. A gyilkos, aki csak a helyi viszonyokkal ismerős ember lehetett, a csárda jobboldalán, a Boldva felé eső részen épült pincehelyiségen hatolt be a lakásba. A vékony, széteső téglafalon 49 cm. széles 33 cm. magas üreget vajt magának, azon behajt, ahonnan lépcsőkön zajtalanul juthatott a konyhába, innen az ivóba és Czeizler szobájába. Czeizler mélyen aludt, a gyilkos egyenesen hozzálépett és egy hatalmas fejsze-csapással úgy sújtotta fejbe, hogy a szerencsétlen ebbe az egy ütésbe is belehalt volna.

A kocsmáros álmából föl sem ébredt. A gyilkos a biztonság kedvéért azután még hét-szer fejbesújtotta őt. Az eszméletlen ember jajgatására a szomszéd szobában alvó felesége kiugrott ágyából, hogy segítségére menjen férjének, de a gyilkos az ajtóban utját állta. Az asszony rémülten akart visszamenekülni, de a gyilkos utólérte és hátulról három fejsze-csapással leterítette őt is. Ezután a másik ágyban fekvő és a zajra felriadt leányhoz lépett, akit az ágyban ülve, szintén három csapással leütött. A leány kétségbeesetten védekezhetett, amit az is bizonyít, hogy a gyilkos a kispárnával betömte a száját és a védekező leánynak akkorát ütött a kezére, hogy az ujján lévő gyűrű elpattant, az ujjai pedig teljesen összelapultak.

Bestiális tette után az ivóban lévő szekrény fiókját kihuzta, abból a papírpénzt magához vette és, mint aki jól végezte dolgát, az udvarra nyíló ajtón keresztbetett vasat leemelve, kiment az udvarra, onnan pedig a Boldvára nyíló kis ajtón át elmenekült.

A Czeizler-család

A csárda, ahol a gyilkosság történt, Deutschi Dávid trafikos tulajdona. Czeizler Henriket a múlt év őszén, mint csapost alkalmazta és a 27 éves, életerős, szorgalmas fiatalemberrel nagyon meg volt elégedve. Czeizler, aki szakácsi születésű, március 28-án nősült. Feleségét, aki most a 19-ik évében volt, Krasznahorkáról vitte házába. Deutschi Róza imádta a férjét, akivel teljes önzetlenséggel osztotta meg a munkát. A csárda jól jövedelmezett és a csapos nemsokára bérlőnek lépett elő. A fiatalok a legnagyobb boldogsággal éltek és a községben mindenki kedvelte őket.

Czeizler Gizella, a harmadik áldozat, Czeizler Henrik 17 éves huga, csak néhány hete időzött fivérével. Szegény leány szombaton délelőtt még mit sem sejtett tragikus sorsából. Vasárnapra vendégül várta egyik Kassán lakó sógorát, akivel vasárnap akart elutazni egyik rokona lakodalmára, ahol nyoszolyó lány lett volna. Kedves, jó emberek voltak; nem volt haragosuk és az első pillanatban mindenki tisztában volt azzal, hogy boszu művéről szó sem lehet.

Vasárnap reggel

A gyilkosságot vasárnap reggel 6 és 7 óra között fedezték fel. Farkas Józsefné, Erényi földbirtokos egyik gépészenek felesége, rendes szokásához híven, bezörgetett a kocsmá ajtaján, hogy a fejšéhez edényt kérjen. Azonban nem kapott választ. Fazekasné azt hitte, hogy a házbeliek még alszanak és mit sem sejtve, eltávozott.

Hat óra felé járt az idő, amikor Majoros Andrásné elment a kocsmába. Egyik beteg szomszédja kérte meg, hogy hozzon neki pálinkát. Kopogtatott az ut felé nyíló ablakon, de nem jelentkezett senki. Megkerülte tehát az épületet és a Boldva felőli ablakon benézett. Majoros Andrásné velőtrázó sikolyban tört ki. Az ajtó melletti ágyon vértócsában, bezuott koponyával, eszméletlenül látta meg Czeizler Gizellát. Óriággal kiáltott segítségért és néhány perc alatt fellármázta a környék lakóit.

Minden oldalról riadt emberek rohantak elő és csakhamar megtelt az udvar emberekkel, fajveszékkel asszonyokkal. Amikor a belső szobákba behatoltak és meglátták a már halott, vérben fagyott fiatal párt, valósággal pánik tört ki a tömegben. Az esetet azonnal bejelentették Fazekas János csendőrőrsvezetőnek, aki nyomban értesítést küldött Mogyoróssy Bertalan edelényi tb. főszolgabírónak. Azonnal hozzáfogtak a nyomozáshoz és összpontosították a szendrői, szentpéteri és a királykúti csendőrséget. Mikecz János vizsgálóbíró felvette a helyszíni szemle jegyzőkönyvét és értesítette a miskolczi kir. ügyészséget a csárda környékét pedig csendőrökkel kerített be.

Száz krajcár és két tizfilléres

Mire a hatóság emberei a helyszínre érkeztek, már annyi ember volt ott, hogy a lábnyomokból semmit sem lehetett megállapítani. Az első ágyban, hanyatt fekvő, nagy vértócsában feküdt a kocsmáros, a feje mellett a fal csupa vér, jelül annak, hogy egy pillanatra sem ébredt fel álmából. A küszöbön vérző, összeroncolt fejjel feküdt az asszony, az ágyban pedig ajultan hevert véres párnán Czeizler Gizella. A szobában minden abban a helyzetben volt, ahogyan lefekvéskor hagyták. Itt nem lehetett dulakodás és aligha járhatott több ember egynél. A gyilkos megelégedett a pénzzel, mert a szekrényekhez, ékszerekhez, a férfi aranyórájához és láncához nem nyúlt.

Az öreg Czeizler Pinkászt, a meggyilkolt atyját, a ház előtt találom. Fásultan néz maga elé, már belefáradt a sirásba.

— Olyan jó, derék fiu volt a fiam, — mondogatja — nem érdemelte, nem ezt érdemelte. Boldog, megelégedett volt és most vége.

Azzal lassan tovább oldalog tőlem, minttha attól félne, hogy kérdezni találok még valamit a fiáról.

Soffer Tóbiás fűszeres, aki végigkalauzolt a csárdán, most elmondja:

— Éjjel két óra után én is hallottam valami zajt, ajtócsapást, zuhanást; a feleségem is fölébredt, de aztán csend lett és mi visszafeküd-

tünk az ágyba. Reggel én hívtam el dr. Quittmann főorvost, aki bekötözte a Czeizler Gizella sebeit. Ebben a kis ládában száz krajcárt és két darab tizfillérest találtam, a többi elvitte a gyilkos. Hogy mennyit vihett el? Azt hiszem, 300—400 koronát.

Ő is fásultan, csaknem hidegen mondja el a dolgokat. Belefáradt, annyiszor kellett ma már elmondani ugyanazt az edelényieknek. Csak éppen a csendőrséget nem érdekelte még, hogy mit is mond a véres csárda legközelebbi szomszédja.

A gyilkos nyomán

A nyomozás, mely nagyon lanyhán indult meg, eleinte a környékbeli kóborcigányok között kereste a gyilkost. El is fogtak vagy tizennégyet. De nem érték célt. A nyomozás csak akkor terelődött helyes irányba, amikor Bulyovszky kir. főügyész megérkezett. A főügyész ugyanis látva a hullákon lévő ütések, a fejsze után kezdett kutatni. Felgebelezte tehát a csárda mögött lévő Boldvát, ahol meg is találták a fejszét, amelyet a gyilkos menekülés közben a folyóba dobott. Találtak a fejszén néhány hajszálát, egy darab forgácsot és végül egy darab zöld posztót, melylyel a nyelőhöz erősítették. A forgácsból és a zöld posztóból arra következtek, hogy a gyilkos iparosember: kerégyártó, vagy asztalos lehet. Ebben az irányban folytatták a nyomozást és csakhamar kiderült, hogy Czeizlerékhez az utóbbi időben gyakran járt egy odaváló asztalosmester fia: Regula Ede. Azt is tudták róla, hogy a 24 éves rovottmultu fiatalember udvarolt Czeizler Gizellának, bár közben egy gabonybátori leánnyal készült a házasságra. Regula Edét a csendőrök vasárnap reggel a menyasszonyánál, Gabonybáton elfogták, visszavitték Edelényre, ahol nyomban kihallgatták. Regula mindent tagad, bár sem alibit bizonyítani nem tud, sem arra nem tud felvilágosítást adni, honnan vette a pénzt utazásához. Közben ellentmondásokba is keveredett. A délután folyamán csaknem végzetes bizonyítékot találtak bűnössége mellett. Regula zöld kötényéből ugyanis hiányzik egy darab és ez a darab azonos azzal, amit a fejszén találtak. Regula azonban még most is tagad.

Fazekas csendőrvezető, aki a nyomozást vezeti, egészen bizonyosra veszi, hogy Regula a gyilkos. A pénz neki — szörite — a házassághoz kellett és Czeizler Gizellának csak azért udvarolt, hogy a házat pontosan kikémlelje.

Megkérdeztem a gyilkossággal gyanúsított Regula öreg apját, hogy mit szól ehhez a fordulathoz. Az öreg éppenséggel nem volt meglepve. Nyugodtan felelte:

— Ha ő követte el a gyilkosságot, megérdemli, hogy felkössék.

Boncolás és temetés

Dr. Quittmann körorvos vasárnap délután 4 órakor boncolta fel az udvaron a két halottat, amire jóformán az egész közég asszisztált. Este fél tíz órakor pedig eltemették a szerencsétlen véget ért házaspárt. Szendrőről jött el a pap, Szoffer Simon, aki megható beszédet tartott a kettős sír felett, már csaknem elkészült beszédével, amikor a meggyilkolt asszony édesanyja megjelent a temetőben. Megható jelenet játszódott most le, az egész gyülekezet sirt, mely a késő esti órákban, sírok között, kísérteties képet nyújtott.

Czeizler Gizella

A három meggyilkolt közül a legtisztább sors és a legtöbb szenvedés ennek a fiatal, szép leánynak jutott ki. Szombaton éjjel két órakor érte őt a gyilkos halálos fejsze csapása, anélkül, hogy végezni tudott volna vele, mint — ha úgy lehet ezt mondani, — szerencsésebb sorsosával. A szerencsétlen leány éjjel 2 órától reggel 8 óráig feküdt vérben, fején tátongó sebeivel, anélkül, hogy valaki segíteni volna rajta. Szemvései azonban már ekkor sem érték véget. Dr. Quittmann, aki menthetetlennek tartotta a leányt, bekötözte ugyan a szerencsétlen leány fejét, de nem tartotta szükségesnek, hogy gondosabb kezelést, esetleg

operációért Miskolcra telefonáljon. Csak véletlenség, hogy ez által infekció nem történt. Délután öt órakor Erényi földbirtokos hívatta el Miskolcra dr. Singert, az Erzsébet-kórház főorvosát, aki éppenséggel nem találta menthetetlennek a leányt, sőt úgy találta, ha idején megoperálhatta volna, meg is menthette volna az életnek. Kocsin tehát Miskolcra szállították Czeizler Gizellát, akit a mai délelőtti folyamán meg is operáltak.

Az Erzsébet-kórházban

Egész délután hat óráig élet és halál között feküdt Czeizler Gizella a kórházi ágyon. Hat órakor fölkerestem a miskolci kórházban dr. Korányit, aki a haldokló ágyához vezetett. Utolsó óráit élte már akkor a szerencsétlen leány. Szép, selymes haját tövig levágták és a kötések körül egy íjesztő, puffadt, véralutásokkal torzított arc meredt a semmibe. Erős szervezete még küzdött, de a halál már ott ült az ágya szélén. Amikor a sorokat írom, talán már nincs az élők sorában. Pedig ma, éppen ma nyoszolyólány akart lenni. Az édesanyja is künn volt ma haldokló leányánál, oda ült az ágya szélére és nem mert sírni. Fogta a lánya szétroncsolt kezét és csókolta melegen, vigasztalón... Edzett, szenvedésekhez szokott orvosoknak könny szökött a szemükbe.

Mit mond a főkapitány?

Horváth Károly főkapitányt a Hunyady utcában lévő lakásán kerestem föl. A nyomozásban ő is tevékeny részt vesz, de panaszkodik a csendőrségre:

— El sem hiszi, kérem, de én még hivatalos értesítést nem kaptam. Ebben a pillanatban ön bizonyára többet tud, mint én. A Regula ellen fölmerült bizonyítékokról is ön értesít először. Kezére járhattam volna a csendőrségnek, de hát nem értesítenek semmiről. Még akkor sem értesítettek, amikor cigányokról volt szó, pedig ezek a környéken igazán elsősorban én rám tartoznak.

— Mit gondol, főkapitány ur, — kérdeztem — mi vár Regulára, ha ő a gyilkos?

— Tekintettel huszonnégyéves korára, rovott multjára és arra, hogy tettét előre megfontolt szándékkal követte el, föltétlen halál.

A főkapitány tapasztalatai is bizonyítják, hogy ehhez a gyilkossághoz a cigányoknak semmi köztük.

Itt a főkapitánynál értesülök, hogy a csendőrség a gyilkosság gyanúja alá vette Kiss László edelényi kondást. Toroczky titkosrendőr előadja, hogy a kondást részegen találták a mezőn, ruhája tele vényomokkal. Órizet alá vették, de egyelőre mindent tagad. Bizonyítékok nincsenek ellene.

Regula apjának vallomása

Miskolc, augusztus 7.

Az edelényi gyilkosság elkövetésének vádjá miatt letartóztatott Regula Ede asztalossegéd ellen az esti órákban a saját apja tett súlyosan terhelő vallomást, azzal, hogy a bűnel gyanánt szolgáló és neki felmutatott fejszéről azt vallotta, hogy abban a saját fejszét véli fölismerni. A városban este az a hír terjedt el, hogy Regula beismerő vallomást tett, azonban a hatóság a nyomozás érdekében tartózkodik a közlésektől.

Augusztus 1-ével

uj előfizetést hirdettünk lapunkra és tisztelettel kérjük azokat a vidéki előfizetőinket, kiknek előfizetése e napon lejárt, sziveskedjenek előfizetésüket idejekorán megújítani.

*

A Világ a legradikálisabb szabadelvűség lapja. Programjában ott van az általános, egyenlő és titkos választói jog, a felekezeten kívüli közoktatás, a progresszív adó és a szekularizáció követelése.

A férfiruha reformja

Budapest, augusztus 7.

A nyughatatlan szellemek minduntalan rávetik magukat a férfiruha reformálására és annyi igazságuk kétségtelenül van, hogy a férfiruhának se ártana némi reform. Esztétikai szempontokról nehéz beszélni, mert akár tetszik valakinek a mostan uralkodó férfiruha, akár nem, az bizonyos, hogy a nivelláló kultur-áramlathoz nagyon jól illik, mert meglehetősen elmosza a szép és csunya termetek rangkülönbségét. Praktikus, főképpen egészségügyi szempontból már több lehet a kifogás ellene, de viszont bizonyos, hogy igen nehéz — szinte lehetetlen — jobbat kitalálni. A ruházódás fejlődésének organikus törvényei vannak és nem igen lehet akarattal beleavatkozni. A női ruhareform is meglehetősen csődöt mondott; a németek «Reformkleid»-je formátlan zúzá, amely higiénice alig különbözik a normális női ruhától, esztétikai szempontból pedig egy jó szót se lehet rá vesztegetni. Ilyen hibái a férfiruha kiesztelt reformjainak is vannak. Egy német nyugalmazott ezredes összeállítja a számtalan erről való idea közül a legnevezetesebbeket és meg kell vallani, hogy sok érdekességet talál köztük az ember. Spöhr ezredes könyve «Gesundheitsbrevier» címen jelent meg. Belőle vesszük ezeket a bölcseségeket:

A férfiruha csunya; annál csunyább, mentől ünnepelesebb célra való. Legcsunyább ruhadarab a frakk, amely elől majdnem semmi, hátul pedig két fölsőleges szárnyat visel. Nem ilyen csunya, de még rosszabb a lábikrát verő «Gehrock», amely a járásban is akadályozza az embert. (Az ezredes ur, ugylátszik, csupa rosszul szabott német redingote-ot látott.) Az a törekvés, hogy ezeket a ruhadarabokat görögös öltözékkel cseréljük el, nevetéses modorosság, mert sem a klímánk, sem az életünk módja nem engedi meg, hogy olyan szelős és kényelmetlen ruhában járjunk. Legjobb volna visszatérni a középkori «dams»-nak, az elül hosszabb, hátul rövidebb zekének, amely a csipőnél lejjebb ér, betakarja elől a mellét és a hasat, hátul a hátat és az ülésben nem akadályozza az embert. Ezt a zekét mindenféle foglalkozás, alkalom, időjárás szerint lehetne különféle anyagokból készíteni, még ünneplőt is lehetne csinálni selyemből, bársonyból, finom szövetekből. A gallér-tájékan bő alkalma lenne a megnyilatkozásokon a divatnak. A zeke jobban védne a hideg ellen a mai ruhánál; a szép termetet jobban kiemelné, a termet hibáit jobban eltüntetné, mint a kabát vagy a frakk. Azonkívül pedig szabadon hagyja a testünk mozgását minden munka és sport számára.

A nadrág is rossz viselet, mert ha bő, akkor ugyan elég kényelmes, de fölsőleges szövetmennyiségek hordására kényszerít bennünket. Rossz dolog azonkívül télen a «függőleges légvonat»-nál fogva is. Jaeger professzornak (a róla elnevezett piszkos és impraktikus trikóviselet föltalálójának) ez adta az ötletet, hogy a test párolgását testhezálló, likacsos szövet által vízszintes irányba dirigálja. (Itt meg kell jegyezni: a «függőleges légvonat» és a «vízszintes párolgás» szóia beszéd, mert igenis, csak az a ruházódás egészséges, amely a test és a ruha között levegőréteget tart. A Jaeger-ing a bőrlégzést akadályozza és ha az ember egyszer izzadt, kellemetlenül és egészségtelenül nedvesen tartja a testet. (Ezt nem tudja az ezredes ur...))

Praktikus és egészséges nadrág csak egyféle van férfiak és nők számára: a térdnél zárt térdnadrág. Szabadon hagyja a térd mozgását és útját állja minden piszkos behatolásának. A térdnadrág és a feszes harisnya különben is a legszebb viselet, «amíg az ember lába nem süllyed karóformájává». (Csak hogy sajnós, a többség bizony azzá süllyedt!) II. Vilmos császár propagandát akart csinálni ennek a divatnak, de siker nélkül. Pedig — mondja ezredesünk — még inkább segítsen magán a vékonylábu ember vattával, de járjunk térdnadrágban. Persze a térdnadrágot is jégeringszerű szövetekből kell csinálni.

A nadrágtartót úgy kell viselni, hogy az elülső gombok lehetőleg hátrafelé, a hátulsók lehetőleg előre legyenek, úgy, hogy a csipő magasságában